

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 55

Parkland, Washington, 30te August 1901.

Ute Aarg.

56. Den anden Heise, da Benjamin er med.

Jakob gav endelig sit Vindstykke til, at hans Søner tog Benjamin med sig og velsigne dem og sendte en Gave med dem til Egyptens Herjer, de bedste af Landet Aanaans Fruget. Da Jakobs Søner nu for anden Gang kom til Egypten og brøgte sin Broder Benjamin med sig, fandt de der venlig, naadig Modtagelse. De var i Forbindelsen fulde af Frygt og Banghed paa Grund af Pengene, som de havde fundet hjemme i Sækkene og talte med Husfogden om den Ting og gav ham Pengene tilbage og bragte andre Penge med for dermed at lade Føde paany. Husfogden opmuntrede dem og sagde, at Gud havde givet dem en Stat. Derefter blev Simeon fortalt om dem. Da de i Huset havde lagt Gaven tilrette, kom Josef til dem, og de bragte ham Gaven og faldt nu, som Drømmehjertet havde antydet, ned for ham. Josef talte venligt med dem og maatte gaa ud og græde, da han saa sin Broder Benjamin. Derpaa aab og drak han med dem, og de drak sig glade hos ham, det er skæbende sig med ham ved Vinen og fattede Tilro til den fremmede Mand.

Vi tænker ogsaa her igjen paa den Naade, hvorpaa den ophøiede Kristus skælder sig til sine Brodre efter Kjædet, hvorefter Gud bærer sig ad med de syndige Mennesker. Først behandler han dem haardt, endog efter Omvendelsen, for at Synderen ret skal erkende Syndens Gruelighed og saa afska for Synden. Synderen føler ogsaa efter Omvendelsen ofte Frygt og Skælv i Hjertet og Samvittigheden. Men denne Skælv hører kun til at gjøre Rum for Naadens Trøst. D. i. som omvender Synderen og bedrer og hjælper fremad den omvendte Synder, det som vækker og værer Troen, det er alene Herrens Naade. Derfor blander Gud sig fra Begyndelsen af i det Liv, som han lader Synderen

isole, ogsaa sin Gødhed og lader da sin Gødhed og Naade styre rigeligere. Og netop naar den omvendte Synder føler sig frygtfuld og modløs, da kommer Herren ham imøde med sin Forbarmelse og trøster og retter ham op med Naadens Ord og lader ham se og smage, hvor venlig han er, og giver ham et Indtryk af den Kjærlighed, der roser sig i hans trofaste Hjerte. Og da styrkes den fælske i Troen og faar mere og mere Tillid til sin Gud og Frelser, til sin Gud og Fader.

Er Livet værd at leve?

Saaledes spørger mangen en, som lever uden den sande Gud og det evige Livs Haab.

Under en Times Ophold paa en Jernbanestation traf jeg en Ungdomsven, sammen med hvem jeg paa Skolebænken havde siddet og drømt den lidlige Ungdoms taagede Drømme.

„Er det virkelig dig Paul?“
 Vi satte os ned. Over af os maatte nu meddele hinanden sit Livs Erfaringer under de Snes Aar, som vi havde været stille ad. Jeg mærkede snart, at der var noget, som trængte ham. Tilslut kunde jeg ikke tilbageholde nogle Spørgsmaal.

„Sag mig oprigtigt! Du er ikke lykkelig? Har ikke Livet givet dig, hvad det lovede?“

Forblyffet begyndte han at se drømmende opad og sagde: „Er Livet overhovedet værd at leve?“ Inden jeg kunde sige noget gav han følgende Svar: „Nei! Der findes intet Liv! Jeg har mistet alle Forhaabninger. Det gaar alt ud paa med større eller mindre Kunst at slæbe sig frem, indtil alt sulder sammen som en Dødsle. Og det er det eneste, som er. Min Beskjæftelse er en Stømpemølle. Nu er jeg er ledig, gaar jeg og gispende til Theatret og gispende derfra, gispende til Bertshuset og gispende hjem. Jeg har forjagt alle: Vin, Kvindes og Spil, endog Ar-

bejde og Anstrængelse, Videnskab og Kunst. I alt dette findes der ingen Kraft, ingen Opmuntring. Jeg er ved mine 35 Aar en Olsing, som man har forsvemt at begrave.“

I Sandhed, han saa gammel og træt ud. Det gjorde mig godt for ham, thi i sin Ungdom var han en begavet og loft Ungling og en prægtig Student. Jeg vilde have gjort ham uret, om jeg havde fortiet, hvad jeg selv havde erfaret; thi den, som virkelig har fundet Livet, kan ikke glemme det bare for sig selv.

Ud min Erfaring meddelte jeg ham derfor følgende:

„Da vore Veie stilles, stod vi hverandre ganske nær i Kundskab, Forhaabninger og Higen. Men mit eget Hjerte sagde mig, at jeg selv alene var Skyld i mit Misraad og Mangel paa Fremgang.“

Jeg gjorde mig selv til Gjenstand for ærlige og nøjsomme Undersøgelser, og fandt, at min indre Tilstand var omtrent som to nedentil forenede Glasrør. Saa snart Maalet for mit sædvanlige Liv blev i det ene, vilde ogsaa den indre Tilfredsstillelse og Livskraft en Sugning ogsaa i det andet Aar. Jo stærkere og nøjsommere jeg undersøgte, desto tydeligere mærkede jeg min egen Mangel til at seje over Ulykkelighed og Bøgn, over Hovmod og Egenskab. Vandet i Glasrørene holdt paa at løses bort.

Saa kom jeg ved en færdigen Omvendelse til at lære et Undermenneske at kende, hos hvem der ikke fandtes nogen Forandring eller Tilbagegang. Han var aaben og harmonisk, fast og bestemt, stille paa sig selv, og alligevel helt og holdent frigjort fra sig selv, naar det gjaldt at leve for andre. Jo mere jeg lærte ham at kende, desto mere flammede jeg mig ved min onde Natur. Jeg begyndte mere og mere at hengive mig til Omgang med denne usofistikerede Mand. Han sagde mig da, at det Indtryk, som han havde gjort paa mig, blev da kunde beholde-

derved, at jeg ved hans Hjælp begyndte at ligne ham, gjorde, hvad han gjorde. I Begyndelsen gik det mig helt og holdent imod. Men siden jeg mærkede, at jeg blev uskyldig og magtesløs hver Gang, jeg glemte min Vens Vilje, har jeg omhyggeligt søgt at følge min Vens Eksempel.

Der Forbindelse er mere end et sædvanligt Venstabs Bånd. Det er et Slags aandeligt Slægtskab mellem ham og mig. Ingen Dag gaar hen, uden at jeg udtaler mig helt aabenhjertigt til ham og lader ham give mig nye Impulser til alvorligt Arbejde og sædellig Overvindelse, og deri er han en Fagmand og Mester som ingen anden.

Siden den Tid lever jeg lykkelig, haaret og ledet af ham. Mit jordiske Arbejde faar sin rette Betydning og Nydelse ved hans Eksempel og Nærvarrelse og alle jordiske Glæder gennemstraales af et nyt Lys. Han er min Veileder, mit Lys og mit Ideal. Jeg har ham at tale for mit nye Sind og er aldeles overbevist om, at han ogsaa fremdeles vil have mig over mig selv og lade mig gaa under hans Vejledning.“

„Det er jo underlige Ting, der berettes om denne værdelige Ven,“ sagde Paul med megen Opmærksomhed. „Ja, den som kunde finde en saadan Lykke! En saadan Ven ønskede jeg ogsaa at have; lauhænde meget da kunde undgaaes, der nu som en Forbandede ruger over min Sjæl. Maaste var Livet da værd at leve.“

„Det lønner sig! Forsøg bare!“

„Men sig mig, hvor skal jeg da finde din Ven?“

I samme Dieblis lod Kløften. Mit Tog stulde gaa. Jeg tog min Vadsæk i den venstre Haand, trængte med den højre Vennens Haand og sagde:

„Du kan endnu ibag gjøre et Forsøg med ham. Jeg ved, at han alligevel har søgt efter dig og netop venter paa at lade sig finde af dig.“

„Ja, men for alt i Verden, hvad hedder han da?“

Jeg boiede mig over til ham for ikke at vælle hoshæendes Opmærksomhed, og hvilede i hans Dre:

„Jesus af Nazareth.“

Jeg maatte slynke mig bort. Men Val stod som fastnaglet. Derpaa fulgte han mig med blegt, alvorligt Ansigt.

Da jeg saa ud fra Toget, der langsomt satte sig i Bevægelse, vinklede han endnu engang til mig med sin Haand.

Mon han vil ærligt gjøre et Forsøg paa at lære at kjende Livets Indhold og Værd? (Fra Sverst U. V.)

Missionsfesten.

Sidste Søndag holdt Vor Frelses Menighed i Tacoma, Past. G. A. Speratis Kald, samt Parland Menighed, fælles Missionsfest i det fric herude. Formiddagsgudstjenesten holdtes i Gammaltokloaklet, som var fyldt til Trængsel af en opmærksom Forsamling. Efter Past. Speratis Anmodning prædikede Past. Parland. Af Ef. 12, 2-9 viste han, hvorledes de kristne har drive sin Missionsvirksomhed og hvad der skal bevæge og opmuntre dem hertil.

Cheret beløb sig til \$41.31, som gaar til Indremissionen.

Efter Formiddagsgudstjenesten begav man sig med sine Madstroe ud under Sluggetræerne paa Vesttiden af Stolegrunden.

Skollen tre samledes man her og Past. Kavier holdt en hjertelig Tale til os om vor kristne Pligt til at benytte os vel af Naadens Kald og Naadens Tid.

Efter nogle Ord af Past. Sperati, som mindede om Missionen blandt Lapper og Finlandere og oplyste Forsamlingen om, at Past. Kavier talte begge disse Folks Sprog og at man gjerne ønskede at høre hvorledes disse Sprog vilde slinge for vore Øren, læste Past. Kavier Fadervor paa begge Sprog.

Past. Speratis Kirkefor glædede Forsamlingen med sin vakre Sang.

Efter et Foræring fra Benner i Tacoma var frembaaret til Mrs. Sperati paa 10-aarsdagen efter hendes Dødsdag, blev Salmen „Gud og Tak og evig Væge“ sunget til Beslutning og Herrens Beslygning lyst over Forsamlingen af Past. Sperati.

Hvem hørte rettest?

I en liden By i Tyskland var der anjat en ny Prest. Han var en alvorlig Mand, der arbejdede iorig for Herrens Sag, og hans Prædication bragte mange til Kirken. At han blev forskjellig bedømt, var jo rimelig. En Dag sad fire Benner sammen, og de kom til at tale om Presten. Den ene havde hørt, at den nye Prest skulde være saa streng, at det var umulig at høre paa ham. En anden havde hørt, at Presten skulde være aandrig og dygtig, og mente, at man ei skulde domme ham ufort. Man blev da enig om at høre ham den næste Søndag. Søndagen kom, og Skolterne talde til Kirke. Blandt dem, som kom, var ogsaa de fire Benner. De havde ikke paa lang Tid sat deres Fod i nogen Kirke, og man kunde se det paa dem, at de bejandt sig paa et Sied, hvor de ikke var hjemme. Saa besteg Presten Prædicationstolen og talte. Teksten var Evangeliet om Farisæeren og Tolbereren. Alvorlig og inderlig udlagde Presten Evangeliet for Menigheden. Skarpt revjede han Selvgodhed og Egenretfærdighed, medens han pegede paa Tolbereren, som havde lært sig selv at kjende, og hvis Bøn var: Naade, Naade.

Efter endt Gudstjeneste stod de fire Benner ude paa Kirkegaarden en liden Stund og talte om Prædicationen. Da jagde den ene: „Nu har jeg for lang Tid faaet nok af Kirkebesøg. Det skal vist være en Stund, før jeg kommer der igjen. I Aften vil jeg gaa hen paa en Restauration; jeg haaber, jeg skal mere mig bedre der.“ Den anden sagde: „Jeg har sjelden hørt en saa aandrig Prædication. Hvor dygtig behandlede han ikke Teksten, og Forebraget var smukt. Han havde ogsaa en rigtig smuk, pen Stemme. De anførte Billedeer var ogsaa træffende og som grebne ud af Livet.“ Den tredje mente: „Jeg maa sige, at Presten stod at tale om Synden; hvor mesterlig lagde han den ikke frem for Lyset. Jeg tænker Njebmand Hois — han sad ikke langt fra os — havde rigtig godt af den Prædication, saa gjærlig som han er. Og den unge Borgermester, saa vigtig og tryk han er, han sit da Sandheden at høre. Jeg sad rigtig og frydede mig over, hvor Presten læste dem Teksten.“ Den fjerde sagde ikke et Ord. Han gik taus hjem. Men atter og atter kom de Ord over hans Læber: „Gud vær mig Syndee naa-

dig!“ Hvem hørte rettest af disse fire? Og — hvorledes hører du?

(„Kirkef.“)

Pacific Lutheran Academy and Business College.

Pacific Lutheran Academy behandler sit syvende Skoleaar den 1ste Oktober. Skolen tilbyder de følgende Kursus I. „Preparatory Course“ der i det væsentligste svarer til 7de, 8de og 9de Grade i Common Skolen. Dette Kursus er særlig afsættet for yngre Elever samt andre, der staar tilbage i de almindelige Fag, der læses paa „Common“ Skolen. Til Optagelse i dette Kursus kræves ingen Eksamen.

II. „Normal Course“ paa to Aar. Dette indbefatter alle Fag, som hører til en First Grade Teacher's Certificate. Til Optagelse kræves, at Vedkommende skal være vel hjemme i de almindelige „Common“ Skole Fag. Graduerter fra vort „Preparatory Course“ eller et tilsvarende Kursus ved en anden anerkendt Skole optages uden Eksamen.

III. Skolen tilbyder ogsaa tre saakaldte „College Preparatory“ Kursus, hvert paa tre Aar:

a) „Classical College Preparatory Course“, der indbefatter alle de Fag, som kræves til Optagelse ved et Classical College.

b) English Scientific College Preparatory Course indbefatter alle Fag, der kræves til Optagelse ved en saakaldt „School of Science.“

c) Luther College Preparatory Course, der gives den nødvendige Forberedelse til Optagelse ved det norske Luther College i Decorah, Ia. Dette Kursus er særlig afsættet for saadanne, der ved siden af de engelske Fag ogsaa vil lære Norsk.

Til Optagelse i de tre sidst nævnte Kursus kræves, at Vedkommende skal være nogenlunde vel hjemme i de Fag, som læses paa „Common“ Skolen. Disciple, der staar tilbage i et eller flere af disse Fag, kan erholde den nødvendige Forberedelse i vort „Preparatory Course“, der er særlig indrettet for saadanne.

IV. Commercial Course er særlig indrettet for saadanne som vil lære Bogholderi eller Hurtigskrift.

Disciple, som har en nogenlunde god Common Skole Uddannelse, kan blive

færdig med dette Kursus paa et Aar.

V. Ved siden af de allerede nævnte Kursus er der ogsaa et fuldstændigt Kursus i Piano, Orgel og Sang.

Gjennem Høstterminen vil der undervises i følgende Fag: Engelsk Literatur og Grammatik, Arithmetik, Algebra, Geometri, Norsk, Læsning og Grammatik, Tysk, Latin, Græsk, Psykologi, Religion, Bogholderi, Gymnastik, og Sang. Ved Siden af disse bliver der ogsaa Ekstraklasser for Nykommere og andre, der særlig ønsker at lægge sig efter at lære det engelske Sprog. Desuden bliver der Ekstraklasser i andre Fag, hvor det viser sig nødvendigt.

Da der er mange, som ikke er istand til at være tilstede fra Begyndelsen af, er Skolen saaledes indrettet, at saadanne kan komme ind senere og slutt eslig til de klasser som er i Gang.

Skoleaaret er inddeelt i tre Terminer, hver paa tre Maaneder. I Skolepenge betales der \$15.00 per Termin, eller 5.00 per Maaned. For oplyst og opvarmet Værelse betales \$6.00 per Termin, eller \$2.00 per Maaned. I de sidste to Aar har Disciplene under Lærernes Tilsyn drevet en saakaldt „Boarding Club“. Paa denne Maade har de skaffet sig god, sund Kost til dens virkelige Kosten. Saaledes var Gjennemsnitsprisen ifjor \$21.00 per Termin eller \$7.00 per Maaned. Udgifterne for Skole, Kost og Bogis for en Termin vil saaledes ikke overstige \$42.00. Hertil kommer da Bøger og Vast. De nødvendige Bøger kan kjøbes eller leies ved Skolen til meget billig Pris. I Nærheden af Skolen er der flere Familier, hvor Disciplene kan faa sin Vast udført paa meget rimelige Bilkkaar. Hver Discipel erlægges \$2.00 om Aaret for Lægetilsyn.

Det kan derfor trygt siges, at alle Udgifter ved Skolen gennem en Termin ikke behøver at overstige \$50.00. Dette indbefatter da baade Skole, Kost, Lægetilsyn, Bogis, Bøger og Vast.

For Kataloger og nærmere Oplysninger henvende man sig til Skolens Bestyrer

N. J. Song.
Parland, Wn.

ABONNER

PAA

„HEROLD.“

Sigurd Slembe.

Samme høst kom Sigurd Slembe-
begn og Magnús Blinde søndenfra
Danmark med 30 skibe, baade Daner
og Nordmænd; det var nær vinternat.
Men da kongerne og deres hær spørger
bette, farer de øster imod dem. De
mødtes i Hvaler ved Holmen præst; det
var dagen efter Martins-messe, da var
det søndag. Kong Inge og kong Si-
gurd havde da 20 skibe, alle store; det
blev der et stort slag, men efter den
første kamp flyede Danerne med 18
skibe og syv hjemad. Da ryddedes
Sigurds og Magnús's skibe. Men da
Magnús's skib var næsten ryddet, —
han saa i sin fæng —, tog Reidar
Grjotgardson, som længe havde fulgt
ham og været hans hirdmand, kong
Magnús i sit fang og vilde løbe om-
bord paa et andet skib; da blev Reidar
stødt med et spyd mellem herberne og
gjennem dem. Men saa siger man, at
der var kong Magnús bane af dette
samme spyd, og Reidar faldt bagover
paa klipperne, men Magnús ovenpaa
ham. Men det siger hver mand, at
han trykkes vel og hæderligt at have
fulgt sin drokten; „gødt er det for hver,
som faar sligt eftermæle.“ Der faldt
paa Magnús's skib Loden Sausprub
af Vinustader og Bese Tormodson,
Sigurd Slembe's flamsbo, og Ivar
Kolbeinson og Halvard Fæge, Sigurd
Slembe-begns forrumsmand; den Ivar
gik først ind til kong Harald og gav
ham det første år. Der faldt en
stor del af Magnús's hær, thi kong
Inges mænd lod ikke nogen komme
ind, som de kunde naa, om jeg end
nævner saa ved navn. De dræbte paa
en holme mere end 60 mænd; der blev
to islandske mænd dræbte: Sigurd
prest, søn af Bergtor Maason, og
Skemet, søn af Are Sinarson. Ivar
Ekrautshank, Kalv den vranges søn,
som siden var biskop nord i Troand-
hjem, han var fader til Giralderik biskop;
Ivar havde stadig fulgt kong Magnús
og kom ombord paa sin brøder Jon
Skadas skib, men Jon var gift med
Cecilia, datter af Gyrd Baardson, og
de var begge i kong Inges og Sigurds
hær. Men Ivar kom med to andre
ombord paa Jons skib; den ene var
Arubjørn Ambe, som siden var datter
af Torstein i Andsholt; den anden var
Ivar Dytta Staresøn, han var brø-
der af Olge Staresøn, men trøds i
moderæt, den vænest mand. Men da
ledingsmændene blev var ved, at de

var der, greb de til sine vaaben og tog
imod Jon; men hans mænd faldt sig
til modberge, og det var nær ved, at
mængden der kom i strid. Men det
blev dog forligt mellem dem saaledes,
at Jon løste sin brøder Ivar og Ar-
ubjørn ud og betog at betale penge for
dem; men de penge blev ham siden
eftergivne. Men Ivar Dytta blev
lelet op paa land og hugget; thi Si-
gurd og Gyrd Kolbeinsoner vilde ikke
tage penge for ham, thi de skylde ham
for at have været med i drabet paa
deres brøder Bentin. Det sagde bi-
skop Ivar, at det havde trykkes ham det
værste, som havde hændt ham, at Ivar
blev lelet op paa land under skjen og
forud hilste dem og ønskede dem et glæ-
deligt gjensyn. Saa sagde Gudrid
Virgersdatter, søster af Jon erkebiskop,
til Giralderik Oddson, og hun søiede til, at
hun havde hørt biskop Ivar tale saa.

Traand gjaldkere hed en mand, som
skrebe skib i kong Inges hær. Men
da var det kommet saa vidt, at Inges
mænd roede paa smaabaader hen til be-
mænd, som svømte, og dræbte hver
den, de naaede. Sigurd Slembe-begn
løb paa sjøen fra sit skib, da det var
ryddet, kastede brynjen af sig i sjøen,
svømte siden og havde skjold over sig.
Men nogle mænd fra Traands skib tog
en mand op af vandet og vilde dræbe
ham; men han bad sig fri og sagde, at
han da vilde sige dem, hvor Sigurd
Slembe var, men det tog de imod.
Men skjolde og spyd og døde mænd og
klæder flød vidt om ved skibene. „I
kan se,“ sagde han, „hvor det flyder et
rødt skjold; der er han under.“ Siden
roede de ind og tog ham og stjælede
ham til Traands skib. Men Traand
sendte bud til Tjostolv og Ottar og
Amunde. Sigurd Slembe havde
hørt lidt om sig, og knuften var inde
i et valusbital, bækket udenom med
voks; dette omtales, fordi det trykkes
sindrigt at stille saa om den, at den
aldrig blev vaad. Derfor havde han
skjold over sig, da han svømte, at da
kunde ingen vide, om det var hans
skjold eller en anlens, da det flød man-
ge paa sjøen. Saa sagde de, at aldrig
vilde de have hittet ham, hvis man ikke
havde fortalt dem om ham. Men da
Traand kom til lands med ham, blev
det sagt ledingsmændene, at han var
fanget; da brød køren ud i raab af
glæde. Men da Sigurd hørte det,
sagde han: „Manden end mand vil
her blive glad ned mit hær ibog.“
Da gik Tjostolv Kalesen til, der han
sagde, og strøg af hans hoved en silkehue,

prydet med sølv; da sagde Tjostolv:
„Hvi var du saa derv, du trælsøn, et
du turde kalde dig kong Magnús's
søn?“ Han svarer: „Ikke trænger du
at jebne min fader med en trælsøn; thi
skibet var din fader værd ved siden af
min fader.“ Hall, søn af Torgeir
læge Steinsøn, var kong Inges hird-
mand og var tilstede ved dette; han
foretog sig Giralderik Oddson, da han skrev
dette fraspagn. Giralderik skrev den bog,
som kaldes Ryggjar-stykke. I den bog
er fortalt om Harald Gille og hans to
sønner, og om Magnús Blinde og om
Sigurd Slembe helt til deres død.
Giralderik var en forstandig mand og rar
raa deene tid lange stunder i Norge.
Nogle fraspagn skrev han efter fortælling
af Haakon Wage, lændemand hos Ha-
raldsonerne. Haakon og hans søn-
ner var med i alle disse stridigheder og
hændelser. Giralderik nævner end flere
mænd, som fortalte ham om disse ti-
dender, forstandige og sandfærdige
mænd, som var nær, saa at de hørte
eller saa det som hændte; men noget
skrev han efter det, han selv havde set
eller hørt.

Hall si, er saa, at høddingene vilde
lade ham dræbe straks, men de mænd
som var de grumme og trykkes at
have at hente sin harm paa ham, raad-
ede for hans pligter, og til det næv-
nes Benteins brøder Sigurd og Gyrd
Kolbeinsoner og Peter Dydeson, in-
som vilde hevne sin brøder Finn. Men
høddingene og de fleste andre gik bort.
De brød hans sødder og arme sønder
med sk. hamrer. Dernæst rev de klæ-
derne af ham og vilde slaa ham levende
og klævede huden i hans hoved; det
kunde de ikke gjøre for blodslab. Der-
paa tog de sødder af skindremmer og
slag ham saa længe, at huden var saa
juldstandig af, som om den var slaaet.
Men siden tog de en stol og skjold den
saa i ryggen, at den gik sønder. Der-
efter drog de ham til et træ og hængte
ham og huggede siden hovedet af ham
og drog hans legeme bort og bysede
det i en røs. Det er alle mænds tale,
hans venners og ubenners, at ikke har
nogen mand i Norge været fulblom-
nere i alle deler end Sigurd i de mænds
minde, som da levede; men en utykses-
mand var han i et og andet. Saa
sagde Hall, at han talte skibet og sva-
rede saa ord, om en mand talte til ham;
men det siger Hall, at han gav sig ikke
and. r. k. end, som om de slog paa
stol eller paa sten. Men det søiede han
il, at en god dreng, som var hørd for
imod smerte, kunde man regne den for,

som kunde holde pinen ud saa, at han
holdt sin mund eller gav sig skibet; men
det sagde han, at Sigurd aldrig for-
andrede sit mærke og talte ligesaa let,
som om han sad inde paa skibet; han
hverken talte høiere eller lavere
eller mere skjælvende, end hans sva-
re var. Han talte ikke til at han
døde, og sang en tredjedel af „psal-
terium“; „dette trykkes ham,“ sagde
Hall, „omfram alle andre mænd i
aandskraft og styrke.“ Men den prest
som havde lirket der i nærheden, lod
flytte skibet tilbage did, det forud havde
været, og besuden maatte prestien be-
tale bod derfor. Men Sigurds ven-
ner for siden med skib søndenfra Dan-
mark efter siget og førte det til Aalborg
og grov det ned ved Mariakirken der i
byen. Saa sagde Ketel prest, som
havde Mariakirken til sogneliste, til
Giralderik, at Sigurd var død der. Tjost-
olv Kalesen lod jøre kong Magnús's
lik til Oslo og grave det i Galvards-
kirken ved hans fader kong Sigurd.
Loden Sausprub førte de til Tun-
berg, men alle de andre grov de ned
der.

En Tugtshusprest.

Hv, der hos sig og hos andre rig-
tig h. r. betragtet den trodsige og for-
sagte Ting, som Skriften nævner
det, — nemlig Meum skjertet, — og
som har forsøgt at bringe det til at
standse lidt paa Veien for dog engan
at tale et alvorligt, indtrængende Ord
med samme, — han sender til den
Snubhed og de Bedrøvelser, den For-
stillingskunst og den Frækhed, der i
denne sølsomme Ting findes. Dette
Hjerte forstær — ligesom en stet Dig-
ter — at stille ethvert Martyreri for-
øvet imod Næsten, under Indflydelsen
af en bestyktende og raadgivende Met-
ode eller Apollo og paa denne Maade
at saa det i et ganske fint, afstændigt
Bys; den frækste, ungdommelige Hov-
mod, der foragter alt udenfor sig selv,
tiltager sig Navn af Sandhedsfærlig-
hed, hvilken ei „har kunnet hylle eller
smigre“; Bagtalsen og Tunnævnede-
riet vælger sig som selve Pallas
Athene, den forgiftende Dast som Eja-
lens Tilværelighed og uimodstaaelige
Sympathi. Ja, denne daarlige Hof-
forstær allid at øse en Sauce over
Døden i sine Potter, over det raadue
Skjed, som den disse op med, — en
Sauce, der lugter behagelig, og smutter
de nærfarne Gummer.

PACIFIC HEROLD,

Udøivet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.
udkommer hver
FREDAG.

REV. B. HARSTAD, Redaktør,
assisteret af
Rev. J. Johansen,
Rev. O. Holden,
Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar..... 50 Cts
Seks Maanedes..... 25 Cts
til Europa pr. Aar..... 75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merk:

Alt bedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. University Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller læg 50 Cts. i Sølv i Brevet.

En eller To Cents Frimærker modtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra skandinaviske Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

En vis Rejsende, just ikke af nogen synnerlig klar Forstand, (det var Redaktøren af disse Meddelelser) fandt blandt Galeisslaverne i London ogsaa flere Lydstere. Han spurgte den ene, der ledte ham igennem nogle Gade, og som efter sine andre Kjendtegn ikke syntes at henhøre til de værreste Forbrydere, hvorledes han da var kommen herhen. Mennesket svarede: „Ja, min Herre, saa gaar det en, naar man er for god i sig, altfor god.“ Jeg spurgte ham videre: „Hvorledes mener De?“ Han svarede: „Min Herre, jeg havde en meget fattig Kammerat, der altid havde Brng for Penge, og jeg ogsaa var altid i Mangel for Penge. Da laante jeg engang Penge til min stakkels Kammerat hos en rig Mand uden at sige dette til ham.“ — Jeg, som endnu ikke ret forstod Epidemiberiet, spurgte da op igjen: „Hvorledes mener De?“ hvorfor en anden Galeisslave, ligeledes en Lydster, der stod hos os, bekyndte at se over mit Spørgsmaal. Den anden slog Di-nene noget stamfuldt ned og sagde u-lende og halvhoist: „Ser de, min Herre, den rige Ven, hos hvem jeg laante Pengene, var net p gaaen ud og havde lukket sin Kammerdør; da

steg jeg ind igennem et Vindu fra Gangen af og hentede Pengene.“

En anden Nover, der sad fangen i et Tugthus i Tyskland, svarede paa det Spørgsmaal, af hvilken Aarsag han dog var kommen hid, at han havde nogle Gange været i Selskab, men han mente dermed, at han under flere for-svæde Indbrud havde været Medlem af en Noverbaude.

Vort eget Hjerter ved dog, selv paa alvorlige Spørgsmaal, at drage de snulleste Forhønge og Læpper over sine stemmeste Dabber, ja paa det her-ligste at udsnylte de uherberlige Ledemod i sit Boven, og det er steds en farlig og særdeles betænkelig Sag med „de gode Egenstaber og Fortrin.“ ved hvilke vi for os selv og hos andre al-lermest fremhæve os selv.

Det i sit indre endnu ikke opvakte, for sig selv endnu ubekjendte Menneske ved — ligeoverfor det blotte Menneske og den blotte Menneskedom — steds paa den bedste Maate at for-likjonne alt det, som en anden vil dable og domme hos ham, og det beholder — en Løguer ligeoverfor en anden Løguer — ogsaa bestandig Ret. Naar man derfor af Menighedens Herre har overtaget det Embede at opføre de for-ordrede, maa man gjøre det som den salige Møller, Tugthussprædikanter i Rom, gik frem med sine stakkels Synder: ligeoverfor det løgnagtige Menneske og Menneskehjerte maa man ikke stille et andet, om end advor-tes noksa arbart og noget Menneske-vie og Menneskehjerte, men derimod gaa's Ansigt og tværggede Ord, der har Dine som Ildeslammer, og som prøver Hjertet og Nyrer, hans Ansigt, som alene er trofast og sandt, men for hvilken ingen leverde er retfærdig. — Den dyrebare Presten Møller i Rom, af hvis Livsforløb meget lunde forfæls, der styker Troen, horte jeg i to flere Gange prædike for sin (i Løster) stakkels Forfælsing. I sine Prædikener talte han til (stakkels som jeg har hørt det af andre Tugthusspræ-dikantere) om „de Forbrydere, som sad der under deres Træ Solvert“ og om deres Synderes Beberstygghed. Han udtalte ikke den Tanke, der først faldt os ind, da vi fra vort halskædet Glasstapel saa ned iblandt det lønede Selskab: „Jeg latter sig, Gud, at jeg ikke er som dette Samfund der,“ men han talte om en Gud, helig og retfærdig, men: so, barmhertig og elskende, om en Gud, der ikke vil Synderens Død. Han viste os, hvad Mennesket uden

Gud er, og hvad det man blive uden ham. Da blev Hjertet blødt og tænkte: Hvorledes er dog disse i Løster Nover og disse ikke i Løster Nover — i Guds Døme? Er det da alene den i Mennesket grovt fal-dende og af den sunlige Menneskedom-stol straffede Forvildelse fra Gud, som alene er Synne, eller er det ikke ligesaa meget den daglige, indvortes Hjertets Synd, som det legemlige Døme ikke ser, som kun den i Mennesket boende Mand tjender til, — den Mand, der engang giver vore Sjælinger deres Blinde-tynd? Vilde da jeg have været en anden — ogsaa hvad det udvortes an-kaar — end disse der forsamlede, der som ikke Gud haade nu og da i Livet underliggen havde reddet og bevaret mig fra Syndens Dødsfare? Da nu Prædikanten endnu for videre frem i sin „Menneskehjertes“ Historie og vilde hvad Gud har gjort for denne Sjæl, (der intet vilde vide om ham); hvor høit han elsker alle Synderne og søger efter os; — hvad han haade vil og kan gjøre af os: da blev Hjertet blødere, og fra disse Samværs Tårer med det lønede Selskab medtog det til sig, med Guds Fred og Kræfter for det erige Liv. — — — Presten Møller havde endnu ikke længe prædikeret saale-nes som Tugthussprædikanter i Rom, førend Gud lod ham saa se Fruget af Evangeliet. Engang efter Prædikenen lod en stakkels Forbryder sig melde hos ham. Med glædelig og Ansigt traadte hun ind i Kammeret. „Dr. Pastor,“ sagde hun, „idag er jeg til-møde, som om Gud for Kristi Skyld havde tilgivet mig alle mine Synder, og med alle mine Kræfter vil jeg nu leve for ham, min Frels.“ Møller, som frygtede for, at det skulde være en pludselig forbiholdende Opbrusning: Følelsen, maatte en iværmerist Bil-tærelse, formanede nu Kvinden til al-vorlig Tanke, til aandelig Værnelighed og Naagen, og lod hende atter gaa hen til sine medfangne uden at vise nogen synnerlig Deltagelse i hendes Glæde.

Men denne Times Kraft var for den stakkels Kone en guddommelig og forblivende. Hun blev fra nu af i sit hede Forhold en anden, end hun for-hen havde været: stille og glad, arbejdsom og huslig, iudig og af Hjertet ud-ny; hendes Bedrøvelse var Om-gang med Gud i Bønne og i hans Ord. — He des Vind stod over af hans Jantommelse, hendes tidligt og fnt. Hun, som før havde været træ-tet og sløv, var nu estergående,

tjenstfærdig og fuld af Kjærlighed mod alle. Men Nymghed og Kjærlighed kan Mennesket ikke estergjøre, ill-tanisset esterebe. Et Hjerter, hvori sand Nymghed og Kjærlighed bor, i dette maa Gud være. Møller overbe-viste sig snart om, at det ei var nogen hurtig opbrusende Følelse, der snart dunster væk, ingen sværmerist Biltsærelse, som havde anfægtet Konen, men en Guds Kraft, som paa nyt opliver og forbedrer Hjertet, en Kraft, som steds med faderlig Kjærlighed gaar den Sjæl imøde, der estender og bekjender, hvad den er, og hvad Gud er, ja renser den og fornyer den efter sit Egebløde. — Snart kom flere, og det mange, af disse Forbrydere til den samme Estjen-delse af sig selv og af Gud. Hvor mangen en, der blev løsladt fra dette Tugthus, bekjendte ikke siden haade med Ord og Haandtryk, at han her i Løsterne først ved Kristum havde fundet Mandens Frihed, Befrielsen fra Syndens Fangenskab!

Maatte man dog, i Sammenligning med dette, Redaktøren af disse Linjer meget vel bekjendte Tilfælde, — blot engang ville prøve, hvad vel paa den anden Side saadanne Tugthusspræ-dikantere udrette hos deres fangne Sel-skab, der — paa vor æstetiske Moral-ovæstenters Bis — steds kun sige: „J syge, I ere me, et syge, men I maa mande eder op og være friske, thi det at være syg er en daarlige Ting.“ Om „hvorledes“ man kan blive sund, vide og sige de int t.

Vore danske Børneskoler og Højskoler.

Der er saa mange, særlig blandt de unge, som staar tvilende og er for, hvorvidt den danske Skole kan undværes eller det er novendigt, at vi maa have danske Børneskoler og Højskoler. Der er dem, som mener, at den amerikanske Skole vist nok kan udfølge Vadsen, men de staar dog tvilende paa dette Punkt. De unge skulde gjærn have et klart Syn paa dette Punkt, ellers har de ikke noget at sige imod med, hvis de en Gang skulde komme ud fra deres Forældre og den Kreds, hvor de er op-bragne; thi da skal de jo gaa paa egen Haand.

Der var en Gang en Nover, som sad ved sit Barns Bugge; Barnet var snat, og Løgen tra de ikke, det kunde leve. Der havde svævet mellem Liv og Død i flere Dage, men den Aften havde

Sagen sagt, at Børnet var uden for al Fare. Hun vilde de, at Moderen skulde gaa hen at tage sig lidt Hvile, da hun var udsoget, men hun vilde ikke forlade sit Børns Leie, men blev sidende. Udmattet, som hun var, faldt hun snart i Søvn, og opstod, som hun havde været af mang- Tanker og af Angst for, at hendes lille Dreng skulde dø, drømte hun. Hun syntes, hun saa sin lille Dreng løbe rundt og lege, munter og glad; men saa, som han legede bedst, kom han pludselig løbende hen til hende og saa meget bedrøvet ud. Hun spurgte, hvad det var i Veien. Han svarede: „Moder, skal jeg af Tid blive ved at lege, er det Maalet for Livet?“ „Nei, min Søn, nu skal du til at gaa i Skole, saa skal du lære at blive rigtig dygtig og flink.“

Hun begyndte saa at gaa til Skole, blev flink og meget dygtig. En Dag kom han saa hen til sin Moder og spurgte: „Skal jeg af Tid reddes at læse, er det Maalet her i Livet?“

„Nei, min Dreng, nu skal du tage Eksamen, saa skal du ud i Verden og der vinde et stort Navn.“

Han tog Eksamen og drog ud blandt sine Landsmænd, vandt Berømmelse og et stort Navn, og kom saa hjem som en lærd og berømt Mand. Han var dog ikke glad og tilfreds, men spurgte sin Moder:

„Er det Maalet her i Livet, blot at blive berømt?“

„Nei,“ sagde hun, „nu skal du finde dig en Ledfagerinde, og saa skal I bygge eder et Hjem og leve manster- værdigt.“ Og han fandt sig en Datter, og de levede lykkeligt sammen og havde sig et dejligt Hjem.

Men Moderen drømte videre. Hun syntes, hun saa sin Søn som en gammel, graahaaret Mand ligge paa sit Dødsleie. Han havde levet et Liv, uden at nogen kunde sige, at han ikke af Tid havde gjort, hvad det var, men han havde dog ikke derved opnaaet at finde Fred og Glæde. Han vaa- bed sig i Dødstamp og sagde til sin Moder:

„Er det alt, hvad vi skal leve for herude, og er det alt, der kræves af os?“

„Nei,“ sagde hans Moder. „Du skal søge Jesus, ham skal du tjene, det er det store Maal her i Livet.“

„Moder!“ sagde han, „hvorfor ber Du ikke sige det noget før, nu er det for sent!“ Det var som Fortvivlelsen talte ud fra hvert af hans Ord.

Moderen vaagnede, og man kan not-

tere sig, hvor glad hun blev, da hun og hendes lille Dreng sødt sovende i Suggen. Hun kan ogsaa nok tænke sig til, at hun lærte fra lille Søn vor Frelser at tjene, og at Maalet her i Livet er at tjene ham og være ham lyd- dig.

Den amerikanske Et her kan være ubrukeligt i mange Maader, og hvad godt nyt i, t. vore Børn der kan hente, skal vi vide at paastaa, men lad os, saa frent vi er kristne med endda Navn, aldrig glæmme, at hvad end vore Børn kan hente i den offentlige Skole, Kjend- skab og Kjærlighed til Guds Ord, den Magt, der ene kan give „Gode for alle Tider,“ give Livet Fulde og give Tilfredshed i Dødsstunden, den jaar de ikke der.

Hverod fremkommer Rødvandige- heden af, at der oprettes danske Børneskoler, der kan være Hjemmene til Hjælp i saa Henseende og arbejde Haand i Haand med dem.

End er arbejde for den danske Børn- skole, lad os prøve paa at saa den i Gang i alle vore herre danske Kredse og Menigheder, saa skal Højskolen ogsaa nok saa velkommen. For vi ikke først danske Børneskoler, saa bliver det ikke meget for Højskolen at udrette. For Børnene Kjærlighed til det danske, da vil der sikkert blive Søn for Højskolen, og da vil den blive fyldt med Glæde, men bliver det ikke flere og flere af vore Kredse, som jaar Søn for den danske Børneskole, da vil vore Højskoler berø- ved komme til at staa tomme. Lad os derfor baade unge og gamle, arbejde for Tankehedens Bevarelse, thi vi kan aldrig klare os i andet end vort Mo- deremaal, i det fremmede Sprog vil de unge komme til at staa som en Flot forvildede Høst. Lad os ogsaa prøve paa at støtte Højskolen ved at støtte de bestaaende Højskoleforeninger eller ved at stifte nye; det vil gjøre Gavn, saa at mange flere vil saa Søn for Højskole- sagen. De unge burde her være blandt de lærende. Prøv alle paa at komme med og saa Gæder Venner med, og I vil saa Glæde af det. „Dannevirke“

Lad de unge bli med.

Der høres stundom Klage over, at de unge kommer mere og mere bort fra Kirken og væk for Menigheden. Det kan være sandt nok, at saa tilbørlig er Tilfældet, men en anden Ting er det, om ikke dette kunde ialfald til nogen Grad afhjælpes.

Et er imidlertid sikkert — at klage hjælper svært lidt. I denne som i alle andre Ting gælder det: Bed og arbejd! Og saa en Ting, Bent i Taal- modighed.

De unge er ikke i alle Ting lig de gamle, kan aldrig bli det, for de selv blir gamle. Dog, det er ikke lamet fra Sandheden, naar vi siger, at de unge blir gamle. Med andre Ord: Efter- høret som de gamle fornyes, vil de finde, at de unge ikke er saa tankeløse og letsludige, som mange er tilbørlig til at tro. Og hvor de alene prøver med ærligt Stud at nærme sig de unge, der bør disse med Glæde gjøre Gjen- gjæld; thi de gamle besidder megen Er- faring, som kunde komme de unge til- gode og spare dem for mange Vanste- ligheder.

Daudent det gælder Hjemmet eller Menigheden, er det en god Regel at lade de unge bli med i Arbejdet, og de vil føle sig meddelagtige i Ansøret.

Det er dog alene de, som er bli- faldte af Jesus Kristi Stud, som kan være „ung i Alderdommen.“ Thi kun ved hans Hjælp „vendes Hædrene- Hjerte til Børnene og Børnene til deres Fædre.“ Og kun paa denne Maade beredes der Herren et velstillet Folk.

Judet Søn paa Jorden er herligere end dette, naar gammel og ung gaar Haand i Haand til Arbejdet, — de gamle hende deres lange Erfaring og sagtmødig Raad, de unge deres Fyr- righed og Arbeidslyst. G.

Til dem, som ønsker frit Land

De Forenede Staters Landkommis- sioner, B. Herman, har nylig vaalagt vor Stats Landmaaler at saa Culnalt Indianerreservation opnaalt. Denne Reservation ligger ud til Havet i Gde- nalis Co. nordfor Grays Harbor. Man antager, at den Reservation, som snart skal oabnes, udgjør omtrent 225 Tusinde Acres af herderes godt Land. Det vil vistnok tage flere Ma- neder, for dette Land bliver oab- net for vore Sætere, da de For- hørede Chinaiandionere har Ret til at vælge hver sit Stykke Land først.

Den vestlige Halvd af Olympia- fjeldens Skovretter skal snart blive oabnet for Sæterment.

President McKinley har nylig udstedt en saadan Proklamation.

At saa de Forvingsland skal der være omtrent et Tusind Kvadratkilometer, som nu kan jelles paa, og hvor man ogsaa snart kan saa Bopæler.

Man glæmme ikke, at dette Land bær-

ter uhyre stort og nu værdifuldt Læm- mer. Da Northern Pacific Jernbane- selskab, taler om at bygge Bane nord- over langs Kysten fra Grays Harbor til De Fuca Strædet, saa vil Sætere kunne leve der nok saa godt.

Standinaver, der ønsker frit Land, gjør vel i at undersøge den vestlige Del af Clallam, Jefferson og Chittah Countier. De kunde maasse der finde Plads for et sammenhængende Sæte- ment.

Fra Seattle.

I Union Hill Menighed ved Rich- mond drives der nu norsk Religions- skole. Skolen er vel besøgt. Man skal holde en Missionsfest den sidste dag af Skolen, naar der skal ofres til In- dremission.

Det har været meget glædeligt at se hvilke fremstridte Religionskolen har gjort de sidste par Aar. Fremmer har for første gang i Pacific Distriktis hi- storie saagodt som alle Menigheder inden distriktet haft sin religionskole. I enkelte Menigheder som nærlig blot en 6 og 7 familier har doot sin egen skole. I 3 og fjender til en Menighed som har bestaaet i 12 Aar og som først iaar har gjort en begyndelse med reli- gionskole. At det nu endelig efter mange forhandlinger begynder at blive gjort noget er noget som man glæde og opmuntre os. Kan Kirketallet komme til atjendelse af religionskolens vig- tighed, da er en af missionsarbejdet væreste hindringer borte.

J. C. PETERSEN,
PARKLAND, WASH.
Practical Horse-Shoer
and
Wagon - Maker.
All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

HOT COFFEE AND LUNCH 5cts.
— At —
The Coffee House,
1024 Tacoma ave., Tacoma.
CARL PETERSON,
Prop.

Abraham Lincoln, et Foredrag for Studenterne ved Luther College, af Formand B. Koren, er en herlig Skildring af vort Lande "Grand old man," Abraham Lincoln. Denne Beskrivelse og denne Velt rustet "Herold" af Hjertet maatte blive læst af hvert Menneſke i Amerika og om muligt i hele Verden. Det er nemlig en prægtig Beskrivelse af en af de ædleſte Helte i Verdenshistorien.

Sjov den, læs den, studer den. Prisen er blot 10 Cts.

Alle Bestillinger indsendes til Luth Pub. House, Decorah, Iowa.

LOCAL STEAMERS.
 —:VICTORIA ROUTE:—
 Thompson Steamboat Co.
 THE NEW MAIL STEAMER
 "MAJESTIC"

Lv. Tacoma 7 a. m.,
 Ar. Victoria 3:30 p. m.
 Lv. Victoria 8 p. m.
 Ar. Tacoma 6 a. m.
 Daily except Sunday.
WHATCOM ROUTE.

Steamer "S. home"
 Leaves N P. Dock at 2 p. m.
 Tuesday, Thursday and Saturday, and Steamer
 "State of Washington"
 Leaves Yesler dock, Seattle,
 10 p. m. daily except Sunday,
 carrying passengers and
 freight for
 EVERETT, ANACORTES, FAIRHAVEN,
 WHATCOM AND BLAINE.
 Connecting with railways at
 Anacortes and Whatcom.

DODWELL & CO., Ltd.
 General Agents.
 625 Pacific Ave. Phone Main 98

Medlemmerne af
BOARD OF TRUSTEES
 —For—
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

Prof N. J. Hong, President.
 Rev. T. Larsen, Kasserer.
 Mr. C. Losnes, Sekretær.
 Rev. M. A. Christensen, og
 Mr. Ingebret Larson.

Abonner paa "Pacific Herald"
 kun 50c om Aare'.

Handy Volume Classics.

Faaes overordentligt billigt og pent udstyret.

Hver Bog er 6 x 4 1/2 T. trykt med store og tydelige Typer paa udmærket godt Papir, godt indbundet i Lærredsbind med Silkebaand og Sølvtryk.

Prisen er blot
 Enkelte Exemplarer 18c
 I Partier paa 6 Exemplarer 16c
 " " " " " " " " 12c

Skriv til
G. W. A. Rowles,
 177-178 MONRO STR., CHICAGO, ILL.

ABONNER

PAA

Herold.

Bedes bemærket.

Gaver til det vor den de Børne hjem sendes heretter til G. D. Erickson, Menighedens Kasserer, istedetfor til O. L. Kraabel, Parkland Wash.
 L. Varien.

Dr. D. A. Gove.

SPANAWAY.

All calls answered promptly.

S. SINLAND

Kontraktør & Bygmester

Udfører al Slags Suedkerar

beide.

M å r t.

Paastenummeret af "Herold" indholdende Oversættelsen af Dichtmanns Traktat "Stalegang," er endnu at faa for 1ct. per Eksemplar porto frit tilsendt.

The . . . .
 Illustrated Home Journal.
 Published twice a Month.

Besides many excellent Illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.

Reliable agents wanted all over the United States.

Address allcorrosponder.co to

**Louis Lange Pub. Co.,
 St Louis, Mo.**

Bøger tilsalgs.

- Synodens Salmebog, I Skindbind \$ 65
 " " med rødt Snit og forgyldt Kors og Kalk 1 00
 " " med rødt Snit og Albumspånde 1 75
 Synodens nye, engelske Hymnbog, baade Tekst og Musik 75
 Norske og engelske Bibelhistorier 25
 Katekismer 15
 Jössendals Billed ABC 15
 Syno alberetninger, Pacific Distrikt 25
 Ny Testamenter 25
- Spar Tid og send til os efter disse Bøger.
 Adresse
 Pacific Luthran University Ass'n
 Parkland, Wn.

Gust. Morton, Bestyrer.
 Tel. Bav 481.

Puget Sound. Tea Co
 IMPORTÖRER

Wholesale og Retail Handlere

— i —
THE KAFFE OG SPICERIER.

Stort Oplag af Kjøkkentoi.
 128 Pacific Ave. Tacoma, Wn.

ABONNER

PAA

HEROLD.

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St., New York.

Nærmeste Hus ved den nye Landingssted for Emigranter Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Reisende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og faar Emigranterne bi med Raad og Deed.

Gott. som kommer fra Vesten. Hører med Belt Line Street Car lige til Døren.

Pacific Distrikts Præster.

- Andersen Chr. Genesee, Idaho.
 Andersen J. R. 2106 Adelina Str. Dalland Cal
 Blakkau J. Bor 175 Rodford Wn.
 Borup P. Cor. A. & Pratt Stris Eureka Cal
 Christensen M. A. 1422 7th Ave., Seattle, Wn.
 Carlsen, P. H. M. Bor 401 Fairward California.
 Jøss L. E. Stanwood, Wash.
 Grønberg D. 1663 Howard St. San Francisco, Cal.
 Jagoes, D. 2930 Lombard Street, Everett, Wash.
 Jarlab, B. Parkland, Wash.
 Jølsen, O. M. Astoria, Oregon.
 Johansen, J. 204 J Str. Fresno, Cal.
 Lange, H. G. 136—12th St., San Francisco, California.
 Larsen, L. Parkland, Wash.
 Lane, Geo. D. Bor 236, Fairhaven Wash.
 Risjen, L. Bor 97. Wilbur, Wash.
 Pedersen, R. Silverton, Oregon.
 Sperati, C. A. 2550 So. J Str. Tacoma, Wash.
 Stensrud, E. M. 235 13th Str. San Francisco, Cal.

Komplet Udstyr

— af —

Sko OG Støvler

faaes hos vor erfarne Skohandler og Skomagere

S. OLSEN,

1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at Olson baade har, hvad du trænger, og kan sælge vel saa billigt, som nogen anden Handlende.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.

Estimates Given on Papering and Glazing.

We Carry a Full Line of Wall Paper and Room Mouldings, Sash and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. . . . . Tacoma Wash

CARL WILLIAMS.

A. BERGGREN.

Tacoma Clothing CO.

Skandinavisk Klædehandel. Mænds og Butters Klæder, Undertøj, Overtøj, Hatte, Støvler og Sko.

Et stort Udvalg — Lave Priser.

1310 Pacific Ave., Tacoma, Washington.

LUMBERMEN'S STATE BANK

R. D. Musser, Pres. Geo. S. Long, Vice Pres.
W. E. Bliven, Cashier.

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, \$100,000.

Almindelig Bankforretning udføres. Betaler 4 Procent paa Indskud. Veksler paa skandinaviske og fremmede Lande kjøbes og sælges. Sælger skandinaviske Kroner. General Dampskibs og Emigrations Agenter.

Tacoma . . . . . Washington.

THE METROPOLITAN BANK

Hj. af Pacific Ave. og 13de St.

Løben daglig fra Kl. 10. til 3.

Lørdag fra Kl. 10. til 12.

H. J. Tinsat.

President.

C. W. Gross.

V. President.

O. S. Selvig.

Cashier

J. S. Vandervliet.

Asst Cashier.

4 per cent Rente

Renterne udbetales hver 6 Maanedes, 1ste Januar og 1ste Juli. Andlæ- ninger paa alle Sted- r i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific

Lutheran University.—

Vor Frelzers norsk luth. Kirke

Hj. af So. J og 17th St.
TACOMA, WASH.

CARLO A. SPERATI,
Pastor.

Bopæl: 2550 So. I St.

Gudstjenester:

Søndag 9:30 A. M. . . . . Søndags- skole.

" 11 A. M. . . . . Høimesse- gudstjeneste.

" 7:45 P. M. . . . . Aftensang.

Onsdag 8 P. M. . . . . Kor Øvelse.

Lørdag 9 A. M. . . . . Lørdagskole.

Hver 1ste og 3die Torsdag Aften

i Maaneden, Ungdomsforening.

Hver 2den og 4de Torsdag Ef. m

i Maaneden, Kvindeforening.

Lindahl Photographer

1112 Pacific Ave.

California Building,

TACOMA . . . . . WASH.

Mer!!

Alle, som sender os penge til at be- stele stat paa lotter med, maa opgive nøjagtig beskrivelse af lotterne saasom lottens nummer, samt i hvilken "Block" og "Addition" de ligger.

Uden at vi faar disse oplysninger kan vi ikke være ansvarlige for om en fejl begaaes.

Edv. Isacksen.

Eneste norsk Urmager i Tacoma.

Gor. Tac. Ave. og 11th Str.

Et pent Udvalg af ELGIN og

WALTHAM Ure for Salg.

Tel. Black 268.

J. M. Arntson,

Notik Sagfører.

Notary Public.

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter saasom Ejlsbe- r, Kontrakter, m. m.

Municipal Court-Rooms
City Hall.

TACOMA, ... WASH

DR. J. L. RYNNING.

FRENCH BLOCK, CORNER OF
13TH AND PACIFIC AVE.

OFFICE HOURS: 2 TO 4 P. M.

SUNDAYS AND EVENINGS BY
APPOINTMENT.

TEL. { OFFICE BLACK 1391.
RES. WHITE 81.

TACOMA, ... WASH.

Student-Supplies

OF

ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co.

926 Pac. Ave. . . . . Tacoma, Wash

VISSELL & EKBERG

Skandinavisk Boghandel.

Et stort Udvalg af skandinaviske Bøger og Tidsskrifter. Vi ere Agenter for Bøger udgivne af Lutheran Publishing House, Decorah, Ia.

Bielses- og Daabsattester altid paa Lager.

Specielle Priser til Søndagskoler og Universiteter.

13 Pacific Ave.,

TACOMA, WASH.

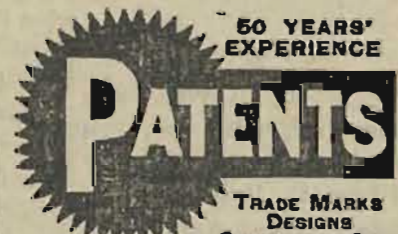
H. V. ROBERTS,

Candleage.

Crown and Bridge Work a Speciality

Call and get prices.

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communica- tions strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Oldest agency for securing patents.

Scientific American.

A handsomely illustrated weekly. Largest cir- culation of any scientific journal. Terms, \$3 a year; four months, \$1. Sold by all newswdealers.

MUNN & Co. 361 Broadway, New York
Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

Abonnerer paa "Herold" ansteds nu 50cts om Aaret.

Parkland-Nyheder.

Forleden Mandag fik vi velgjørende Regn, som lagde Støvet og forfriskede Markerne.

***

Miss Larsen, der i Sommer har været i Fairhaven, er nylig sammen med Miss Gertrud Paulsen kommen tilbage.

***

Miss Holmberg, som nogle Uger har været i Besøg hos sin Onkel Mr. J. Brottem, er netop reist tilbage til Minnesota.

***

Mr. Aug. Aalstrand har sendt Skolens Museum et Par eiendommelige Vekster af Træer, For alt saadant takkes.

***

En Del af Parklands Ungdom, der har arbejdet paa Kanneriet ved Point Roberts er kommen hjem vel tilfreds over god Fortjeneste.

***

Miss Amanda Swan, en af Skolens Graduerter, har netop besøgt Parkland. Hun er paa Veien til Lawrence, hvor hun skal holde engelsk Skole.

***

Hr. J. J. Stokke fra Pennington S. D., som i Sommer har opholdt sig paa Pacifickysten, besøgte Parkland forrige Søndag. Han er en af Herolds gamle Abonnenter.

***

Sidste Mandag reiste Mr. M. Glasso med Familie til Alaska, hvor han og Sønnens skal anlægge og forestaa et Par Laksehatcherier for et stort Canning Company. "Herold" ønsker dem Lykke og Velsignelse i deres ensomme og noget afsondrede Kaldsgjering.

***

Pastor N. P. Xavier, som fandt flere bekendte her, end han havde ventet, baade fra Norge og Minnesota, forlod os forleden Tirsdag. Han skal engang til besøge nogle Lapper i Nærheden af Paulsbo førend han forlader Vestkysten. Slutten af denne Uge begiver han sig paa Hjemreisen. "Herold" takker ham for Besøget og glæder sig over, at han baade havde faaet et godt Indtryk af Forholdene herude og er bleven styrket paa Legemet ved sit Ophold her paa Kysten.

Gunder Johnson, en af Parklands første Indbyggere, hensov igaaften ved en salig Død. "Bright's Disease" var den Sygdom, der efter et Par Ugers sygeleie kaldte ham bort. Han efterlader Kone og fem Børn, hvoraf fire er her og en i Minnesota.

Johnson var født i Nedre Stordalen, Thronhjæm den 1ste Nov. 1835 og kom til Amerika i 1866, og har været her paa Kysten omkring 12 Aar. Han var en flittig og tro Arbejder i sit Kald baade som Borger og Menighedslem.

Volsignet være hans Minde.

Fra andre Kanter.

Urolighederne i Sydamerika bliver kun mere truende.

***

Stroiken i Staalindustrien kan maaske snart blive hævet. De sidste Efterretninger tyder paa, at Lederne for de kjæmpende Magter holder paa at enes om Samarbejde.

***

Forleden Søndag rasede der i Minneapolis, Minn. en stærk Regn og Haglstorm, der knuste mange Vinduer, rev ned Telegraftraade og stansede Street-carfærdselen.

***

Filipinoerne er endnu ikke tugtede til at opgive sin Frihed. Ogsaa de hænger ved sit eget. I den senere Tid har Rapporterne derfra tydet paa, at der snart optræder en Leder for dem i Aguinaldos Sted.

***

Pastor L. C. Foss har for anden Gang faaet Kuld fra Portland Menighed i Oregon. Den har nu længe været uden Hyrde. Værst er det for de smaa, som ingen ordentlig Kristendomsundervisning faar, men ligesaa ildt er det for de store, som er ansvarlig herfor.

***

Ved Begyndelsen af det tyvende Aarhundrede var Bibelen oversat paa 421 forskellige Sprog eller Dialekter, der fandtes 148 Missionsstrykkerier, 300 Tidsskrifter udgik, som ene omhandlede Missionen, og rundt i Verden seilede der 67 Missions-skibe.

Ifølge Beretninger modtagne i Victoria ved sidste Dampbaad fra Kina ruster "Boxerne" sig til et nyt Angreb paa de fremmede. I Canton var Plakater opslaaede, som fordømte de fremmede og opfordrede Kineserne til at reise sig og nægte at betale Skadeserstatning til Magterne.

***

Boerne er endnu hverken overvundne eller skræmte bort af Britterne. Disse lader nok som om de var Herrer, men ret som det er faar de erfare, at Boerne endnu har virksomme Hærafdelinger baade her og der, der skaffer den stolte Britte med sine hundreder af tusinde Soldater nok at bestille. President Krueger og hans Generaler har endnu godt Haab om Held.

***

Under Gravning efter Olje ved Byen Beaumont, ikke langt fra Gulfkysten i Texas, stødte man sidste Tirsdag paa en overordentlig rig Aare. Oljen sprutede 70 Fod høit i Veiret og oversvømmede en hel Del af det omliggende Land, før man var istand til at standse Strømmen. Tre Mand satte Livet til under Forsøg paa at arbejde under Oljestrømmen for at lukke Rørene. Dette lykkedes først, da en Dykker fra Galveston ankom med Dykkerdragt.

***

Lotteriprincipet er blevet fordømt af hver eneste Stat i vort Land, men alligevel maa det jo indrømmes, at det Landlotteri hvorved Landet i Reservationen El Reno er uddelt er at foretrakke for den gamle Methode. Som bekendt havde 165,000 Mennesker indfundet sig for at trække Lod om 13,000 Kvart Sektioner Land, og 152,000 maatte selvfølgelig gaa hjem med uforrettet Sag. Alle havde her samme Aaledning og det hele løb af uden nogen Kappesrid og Optøier.

***

Den saakaldte Sampson-Schley Affære har som ventet, vakt en hel Del Opsigt især inden de militære Kredse. En Undersøgelsesdomstol skal møde den 12te September og skal da undersøge den Fremgangsmaade som Admiral Schley benyttede under Slaget ved Santiagos. En Historikskriver ved Navn MacLay skal have udslynget nogle Beskyldninger mod Schley og det endte med at en Domstol med Admiral Dewey som Formand, blev ned-

sat for nøiere at undersøge Sagen. Dette synes at være en unødvendig Opofrelse af baade Tid og Penge; men det gjøres jo som oftest for meget Væsen af, hvis nogen af de stores Ære og Berømmelse staar paa Spil. Tiden vil dog vise, hvad de vil gjøre.

S. D. Ek.

***

Fra San Francisco skrives der: Prof. Gisle Bothne fra Luther College, Decorah, Iowa har aflagt os et meget behageligt Besøg. Han glædede os med sin Nærværelse over en Uge. Denne Tid benyttede han godt. Fra tidlig om Morgenen til sent paa Kveld var han ud paa "Observationstrips." Han var kommen for at se det, som var at se, og for at sætte sig ind i Forholdene her. Jeg tror ogsaa det lykkedes ham. Han besøgte ogsaa Berkeley og Leland Universities. Sidste Søndagsaften (18 Aug.) holdt han et lærerigt Foredrag. Det var en sand Nydelse atter at faa høre vor gamle, kjære Lærer, som averterer Luther College godt. Det opfriskede Minderne paa den Tid, da vi daglig fik leve paa saadan Kost. Der var en stor Forsamling tilstede. At saadanne Foredrag er til usigelig stort Gavn for vort Folk er overladt at sige. Nei, om vore Professorer baade ved Luther College og Luther Seminar kunde i Ferierne en og anden Gang besøge os herude. Hvilken Hjælp for os paa Missionsmarken og hvilken Velsignelse for Kirken i det hele. Ingen burde være bedre skikket end de til at tale Kirkens Sag og lægge vort Folk paa Hjerte, hvor nødvendigt det er at bygge og opretholde kristelige Skoler. Professor Bothne har gjort en god Begyndelse og vi takker ham hjertelig. Vi haaber ogsaa, at han vil komme igjen og at andre af vore Lærere vil følge hans Eksempel.

O. B. LIEN.

H. B. SELVIG.

EIERE AF
LIEN'S PHARMACY,
(Tidligere Central Drug Store.)

Apothekerer, Chemikaler og Toilet Artikler.

Ole B. Lien har mange Aars Erfaring som Apotheker, er altid tilstede og man kan der roligt stole paa at faa recepter udfyldte med Omhu og Nøjagtighed.

1102 TACOMA AVE.,
TEL. JAMES 141. TACOMA WASH